

den Side kunne siges at være fuldkomment nødtagte. Jeg vil kun sige det ærede Medlem, der har forsøgt at gjøre en Beregning (Th. Nielsen), at der er vigtige Ting, som han har glemt, og som han slet ikke har taget med i sin Beregning. Han har saaledes ikke taget i Betragtning, at der paa den Maade, hvorpaa Forslaget nu foreligger, bliver 3,624 Tønder Hartkorn mere at sælge ved Auktion til Indtægt for Statskassen, men hvad der kommer ind derfor, har det ærede Medlem slet ikke regnet med, medens det dog bringer en Renteindtægt om Aaret af 89,920 Rd., blot til 4 pCt. Dernæst maa det ærede Medlem ogsaa lægge Mærke til, hvad der ligeledes maa komme i Betragtning, at der paa Finantsloven for indværende Aar under denne Konto: „Lilskud til kirkelige Diemed“, som han nu pludseligt er bleven saa bange for, staar opført adskillige Tusinde Rigsdaler, der nu ydes af Statskassen foruden disse kirkelige Indtægter, men som, naar denne Lov gaar igjennem, ikke længere skulle ydes paa denne Maade, hvorimod de skulle gaa med de andre. De Medlemmer, der ville sige, at der er nogen Forskjel i denne Henseende, maa saameget mere lægge Mærke til, at de Indtægter, som her staa opførte, ville gaa ind under de Udgifter, hvorom der ellers er Tale, og forsaavidt de ville stille Statskassen paa den ene Side af Finantsloven fra Statskassen paa den anden Side af den, var det deres Pligt saameget mere at lægge Mærke til saa store Summer og at tage dem med i Beregning. — Dette maa være nok om dette Punkt, og jeg overlader nu de ærede Herrer at stemme over disse Forslag. Jeg fralægger mig al Lov og Del i, hvis denne Lov ikke kommer ud, og jeg skal i Fremtiden, dersom den Tid skulde komme, da man maatte beklage sig over, at man ikke havde taget, hvad der nu foreligger, forbeholde mig at minde de Herrer om, at jeg ikke har noget Ansvar derfor. Jeg skal overfor Befolkningen, hvor jeg kommer hen, søge at vise, at jeg ikke har noget Ansvar for, om vi ikke saa denne Lov ud.

Formanden: For at der ikke ved de senere Forhandlinger skal komme usornøden Bitterhed ind i Forhandlingen, skal jeg bemærke, at, naar den ærede sidste Taler sagde om sig i tilsyneladende Modsetning til Andre, at han mente, hvad han sagde, saa er jeg overbevist om, at det ærede Medlems Mening dermed ikke har været, at andre Medlemmer ikke mente, hvad de sagde. Naar det ærede Medlem dernæst talte om at kaste Snøvs paa dem, der gik ind paa en Overenskomst, saa føler jeg mig ligeledes overbevist om, at det sikkert ikke var det ærede Medlems Mening at bruge denne Betegnelse om noget Medlems Dyræden.

Winther: Det er en Selvsølge, at jeg paa de Steder, hvor jeg kommer til at tale med Befolkningen angaaende denne Sag, vil høre mig ad akkurat ligesom den ærede sidste Taler, idet jeg nemlig vil vise, hvad min Opfattelse af Sagen er, og altsaa vise, at det vilde have været en stor Feil at gaa ind paa, hvad der her er blevet anbefalet af den ærede Taler; men jeg finder forøvrigt ikke, at der er Anledning til at opholde Thinget med den Slags Udtalelser. — Det ærede Medlem var saa tilfreds med det Udbytte af Grundlovsforandringen, som han fremfor Nogen har fremstyndet, og for hvilken han nu tilegnede sig Wren, men det forekommer mig dog, at jeg i den senere Tid har hørt adskillige Beklagelser over, at Landsthinget stiller sig, som det gjør, ligeoverfor den Majoritet, der er tilstede her i Folkethinget; dette skal jeg blot notere. — Naar det skulde være et stort Udbytte af denne Samling, at vi ogsaa fik denne Lov, hvorved Statskassen efter min Overbevisning kommer til at miste Retten til disse store Indtægter, som dog Ingen tidligere har bestridt, at den har, vil jeg ganske henstille, om der er nogen Grund til at være glad over dette Udbytte; mig forekommer det, at det vilde være et høist sørgeligt Udbytte, om der skulde komme noget Saadant ud af Samlingen. — Det ærede Medlem sagde om mig, at jeg havde talt om Udvalgets Hensigter; men det er en fuldstændig Misforstaaelse. Det ærede